

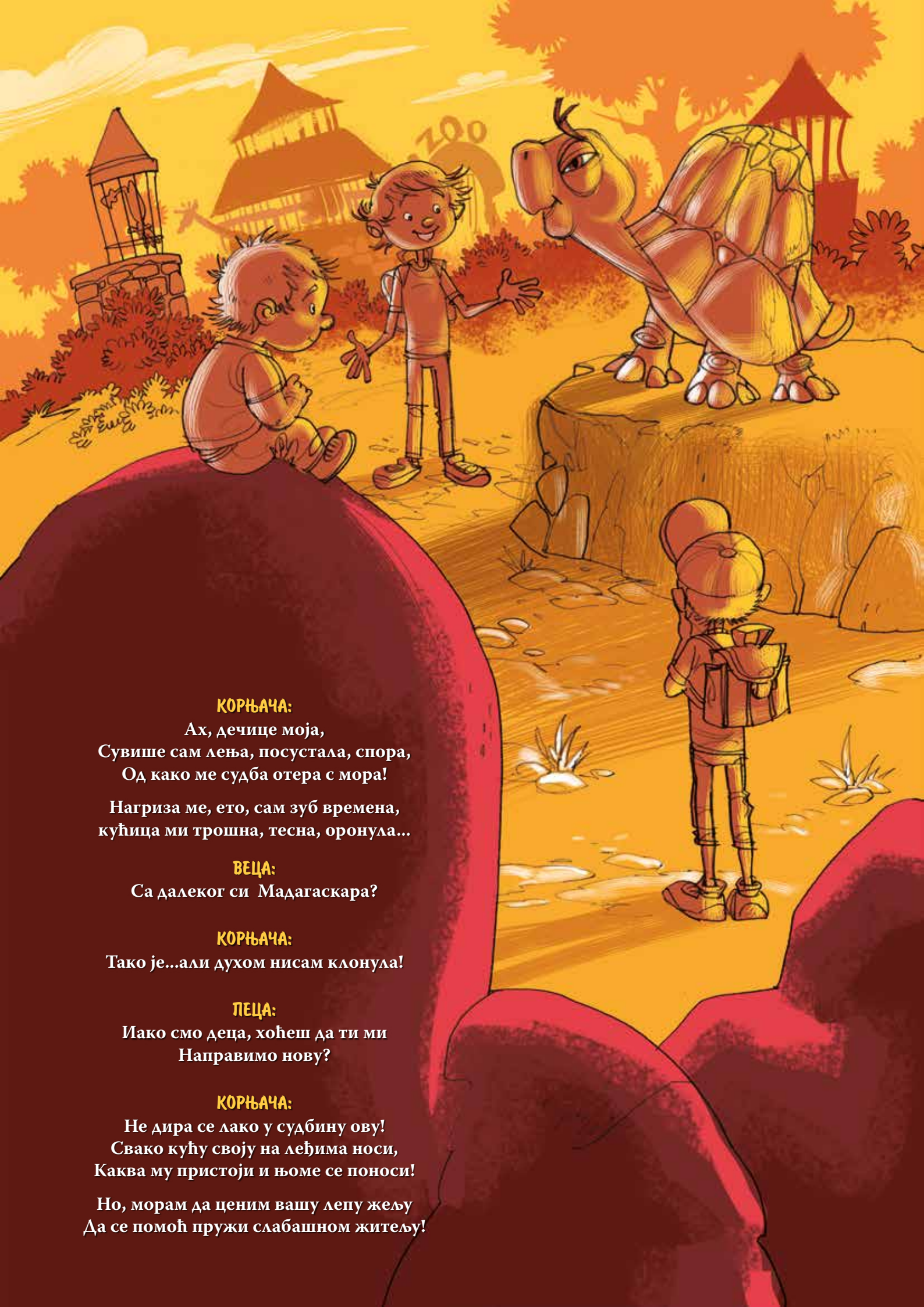

Три дечака журе
На састанак чудни
У тај врели дан.

Трче после школе
Нестрпљиви, жудни
Да оживе стари
Од корњаче сан

Лепушкасти Веца,
Па дебељко Пеца,
А у стопу прати их
Дугоноги Неца.

А њој деца мила
Још од давних дана
Док је млада била.

КОРЊАЧА:

Ах, дечице моја,
Сувише сам лења, посустала, спора,
Од како ме судба отера с мора!

Нагриза ме, ето, сам зуб времена,
кућица ми трошна, тесна, оронула...

ВЕЦА:

Са далеког си Мадагаскара?

КОРЊАЧА:

Тако је...али духом нисам клонула!

ПЕЦА:

Иако смо деца, хоћеш да ти ми
Направимо нову?

КОРЊАЧА:

Не дира се лако у судбину ову!
Свако кућу своју на леђима носи,
Каква му пристоји и њоме се поноси!

Но, морам да ценим вашу лепу жељу
Да се помоћ пружи слабашном житељу!

ВЕЦА:

Ту похвалу нама користимо вешто,
Па испричај, зато, о себи понешто!

КОРЊАЧА:

Шта да причам, децо, највећа ми брига,
У животу вашем са толико књига!!!

НЕЦА:

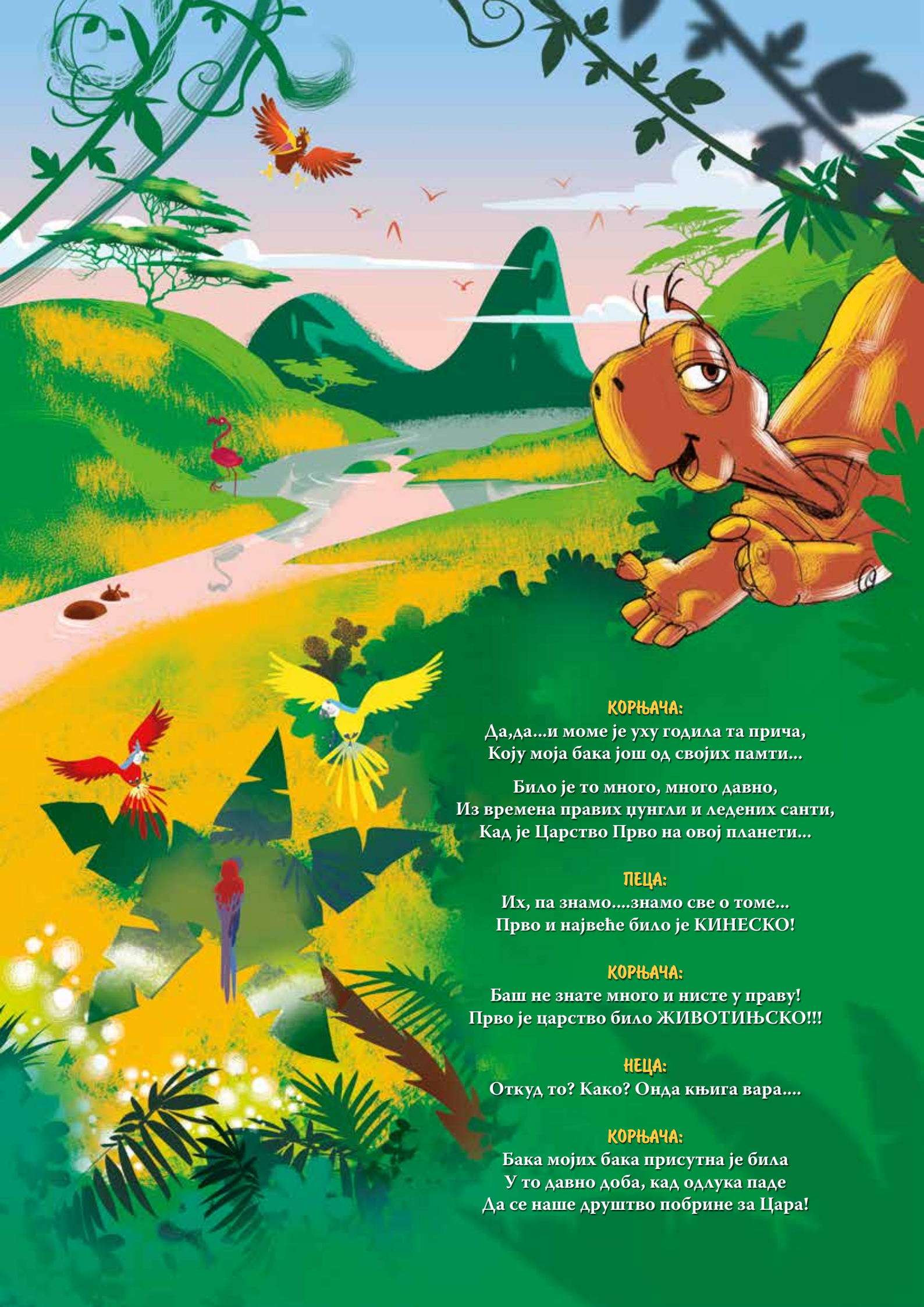
Искусна си, корњачо,
и препуна знања...
Испричај нам нешто
из твога предања!

КОРЊАЧА:

Сувише се лепих
догађаја збило,
Али један, мислим,
годиће вам слуху...

НЕЦА:

Па ми то и хоћемо, уз
сву шумску буку!

КОРЊАЧА:

Да, да...и моме је уху годила та прича,
Коју моја бака још од својих памти...

Било је то много, много давно,
Из времена правих дунгли и ледених санти,
Кад је Царство Прво на овој планети...

ПЕЦА:

Их, па знамо....знамо све о томе...
Прво и највеће било је КИНЕСКО!

КОРЊАЧА:

Баш не знате много и нисте у праву!
Прво је царство било ЖИВОТИЊСКО!!!

НЕЦА:

Откуд то? Како? Онда књига вара....

КОРЊАЧА:

Бака мојих бака присутна је била
У то давно доба, кад одлука паде
Да се наше друштво побрине за Цара!

ВЕЦА:
Не шалиш се ти са нама, стара?

КОРЊАЧА:
То истина жива је...тако ми оклопа!

ПЕЦА:
А где се то збило?

КОРЊАЧА:
У срцу Африке...
На висини надморској од педесет стопа!

ПЕЦА:
Како је то чудно!

НЕЦА:
Сада ћути и прати је будно!

КОРЊАЧА:

Бака мојих бака баш се добро сећа
Тог састанка нашег животињског већа,
Да скупштину праву, што мудрије води,
Подарише вођство дугоногој роди...

ВЕЦА:

А зашто баш рода?

КОРЊАЧА:

Јер уме да леги, а богме и хода!

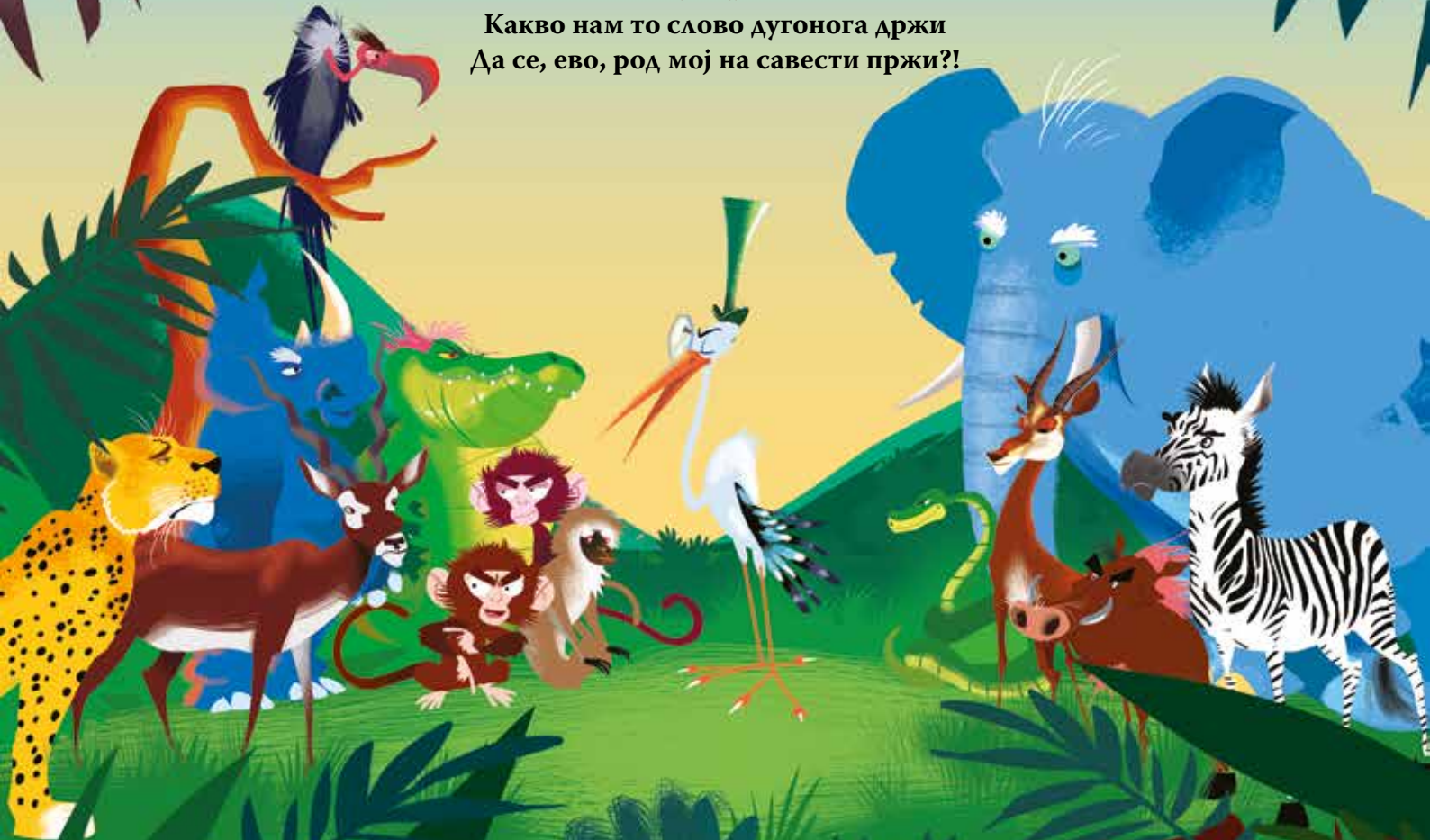
РОДА:

Сви смо данас овде у великом броју
Да кројимо сами ту судбину своју.

Нас је много и има нас свуда,
А без већег труда ни опстанка нема,
Јер се пропаст свима нама спрема...

МАЈМУН:

Какво нам то слово дугонога држи
Да се, ево, род мој на савести пржи?!

РОДА:

Ја молим за мир...

АНТИЛОПА:

Кад мајмуна хвата хир
Стара је то изрека,
Баш нам свима личи на ЧОВЕКА!

МАЈМУН:

А с киме нас пореди ова брзонога?
У ноге се она узда, кад нимало нема мозга!

РОДА:

Још једном вас молим за ред и мир!

МАЈМУН:

Не волимо ред...мајмунски је хир!

СЛОН:

Тако ми моје слоновске кости,
Ко ремети рад скупштине ове,
Имаће посла с моје две кљове!!!

РОДА:

Хвала ти на помоћи, поштована Сурло!
Да ниси из свег грла заурло,
Већ не знам ни сама
Шта би било с нама!

Сад и глупак види ко неслогу праву,
Када нема главу, хоће да спроводи!

И као што рекох на самом почетку...

МАЈМУНИ, У ГЛАС:

Хоће да нас подвргне строгом поретку!

Начули смо нешто како рода замку
Припрема нам вешто!